

skridning; men selv bortset herfra, kunde det tænkes, at Binden førte Luerne over mod en saadan Dør, saa at den blev umulig at benytte, og det er altsaa af Vigtighed, at der er endnu en Dør til den Side, som ikke er angreben af Ilden. Ved Sagens 1ste Behandling antydede jeg et Forslag om at fastbinde Taget over Døren ved ubrændbart Materiale, for derved, saavidt som muligt, at tilveiebringe den Sikkerhed, der maatte anses nødvendig, for at Meeneister ikke skulde omkomme ved Ildbranden. Dette Forslag har ikke fundet nogen Tilslutning i Uvalget og jeg har derfor taget det tilbage — ikke fordi, som det blev gjort gjældende derimod, at det vilde bevirke Uædthed, thi det vidste jeg, var ikke Tilfældet, — men fordi der ingen Sikkerhed er for, at denne Foranstaltning ved Ildbrande vilde sikke imod, at Taget skrider ned. Det forekommer mig forøvrigt, at der er nogen Uklarhed i hele Planen. Det er ikke tilstrækkelig konstateret, om Tagene, uagtet de ere fastbundne med Serntraad, altid i Ildbrandsstilfælde ere sikre mod at stride ned, og det er i alt Fald vist, at det ikke er sikkert, naar det er slet ubørt. Det kan derfor efter min Formening ikke være rigtigt at gaa videre end til, hvad der er høist nødvendigt for at opnaa den Hensigt, der tilsigtes, og det forekommer mig at være et af Motiverne, som der kan og bør lægges Vægt paa, for ikke at gaa videre end til at sikke selve Dørene, ogsaa af den Grund, at man ikke har saa fuldstændig Sikkerhed, som man burde have. Skulde man nu gaa saa vidt paa engang eller nu i dette Dieblit, som foreslaaet af det meget ærede Flertal, at paabyde, at Alle for Fremtiden skulle fastbinde deres Tag med Serntraad, og det saa viser sig, at det ikke svarer til Hensigten, saa var det mindre behageligt. Det vilde da ialtfald være langt helbigere ikke at gaa saa vidt for Dieblittet, forinden man faar videre Erfaringer, og forinden de, der skulle benytte dette Bindemiddel, faae Øvelse og blive staaende ved, hvad der er høist nødvendigt; selv om man saa ogsaa senere skulde gaa et Skridt videre eller senere atter foretage en Forandring i Brandpolitiloven, var den Sag jo ikke saa uheldig. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at man bliver staaende, som Mindretallet foreslaar, ved at sikke Døren. Derved paalægger man ikke Befolkningen en umulig Byrde, og man søger ialtfald at tilveiebringe den Sikkerhed, der for Dieblittet kan antages at være den opnaaelige. Dermed skal jeg slutte.

Thygeson: Da Lovforslaget forelaa til 1ste Behandling, blev jeg unegtelig noget forundret over ikke at se to Tækkematerialier optagne, som paa store Strækninger ovre i Jylland ere ganske almindelige, nemlig Lyng og Klittag. Et æret Mindretal har optaget Lyng, men derimod udeladt Klittag, hvilket jeg saameget mindre kan

se Marsagen til, som det ærede Mindretal sikkert er bekendt med de Egne, hvor Sigt finder Sted. Jeg henvendte mig derfor til et æret Medlem af Uvalget og gav den Dplysning, at jeg ikke fandt det rigtigt, at Klittag og Lyng udelukkes; men da jeg nu ser af Uvalgets Betænkning, at der ikke er taget Noiets af det — hvilket jeg unegtelig gjerne vilde vide Marsagen til, hvad maaske den ærede Ordfører vil meddele mig, — vil jeg tillade mig at berøre adskillige Ting, som jeg tror ville oplyse, at der dog er Anledning til, at de to nævnte Materialier nu blive optagne. Ser man f. Ex. de vestlige Egne af Jylland, ere jo paa alle de Strækninger, hvor der er Lyngheider, dette Materiale ikke alene ganske almindeligt, men det tegner til, at man yderligere vil anvende det mere end hidtil, hvor der kun er tjenlig Lyng at finde — thi der er stor Forskel paa Bestaafenheden — og det er navnlig af den Grund, at det er forholdsviis billigt Materiale, fordi det ikke har den Værdi i anden Brug som f. Ex. Tagstraa, og fordi det ogsaa er almindelig anerkjendt — det veed jeg ogsaa af egen Erfaring, — at det er langt mere varigt end Straatag. Det er jo nemlig bekendt nok, at Straatag i Reglen man fornyes hver 10de til 12te Aar, medens et Tag af Lyng kan staa i 20—30 Aar, uden at behøve den allermindste Ubedring, naar det nota bene er lagt godt op fra Begyndelsen af. Det vil maaske kunne indvendes imod mig, efter Dplysninger, som maaske det ærede Udvvalg har faaet, men som det imidlertid ikke er mig bekendt, at det har faaet, at Brugen af Lyng er formindsket noget i Ribe Amt, og man vil maaske derfor sige, at der er Regn til, at den vil blive afskaffet. I den Anledning kan jeg imidlertid give adskillige Dplysninger, som jeg tror vilde vise, at det er andre Forhold, som gjøre, at det ikke vil blive brugt i den Udstrækning, som f. Ex. oppe i Ringkjøbing Amt, nemlig, at der til Dæmpning af Sandflugten bruges saa utrolige Mængder af Lyng, og ligeledes til Veiforbedringer, hvortil der i de vestlige Egne af Ribe Amt kun bruges Lyng, da man ikke der har Grus. Som en Følge deraf er det Materiale saa søgt og derfor steget saa meget i Pris, at man noget nær kunde have ligesaa billig Straatag som Lyngtag; men hvis Forholdene forandre sig noget, vil efter min Overbevisning Lyngtæknungen tage til ligesaa vel i Ribe, som den er tagen til i Ringkjøbing Amt. Skulde det nu imidlertid blive Tilfældet, at Uvalgets Forslag om en almindelig Indførelse af Metaltraad istedetfor Simer gaar igennem, saa vil det jo have ligefrem tilfølgelse, naar Klittag og Lyng udelades af Loven, at det vil udbrede sig endnu meget mere, saavidt det er muligt, at tæske med Lyng; thi saa er man fri for de Indskrænkninger, som man skal være underkastet, naar man tæsker med Straa. Naar det ærede Udvvalgs Ordfører har talt om